

Uil, Eekhoorn, en waarom er eigenlijk muziek bestaat

Op een dag belde Eekhoorn aan bij de boomhut van Uil.
Uil vloog naar beneden en landde met een zachte plof naast Eekhoorn.
"Uil", zei Eekhoorn, "Ik heb een vraag".
"Kom maar op", zei Uil.
"Waarom bestaat er muziek?", vroeg Eekhoorn.

Uil dacht diep na. Toen vroeg hij aan Eekhoorn: "Waarom wil je dat weten?"
Eekhoorn dacht op zijn beurt diep na. Toen zei hij: "Gewoon. Omdat ik er nieuwsgierig naar ben."
Uil klapte in zijn vleugels. "Dat is de beste reden!", riep hij. "Gewoon omdat je er nieuwsgierig naar bent! En dat is ook het antwoord!"

"Hmm", zei Eekhoorn. "Het is misschien wel een antwoord. Maar ik snap het niet."
"Zal ik het je uitleggen?", vroeg Uil.
"Nou nee", zei Eekhoorn. "Doe maar niet. Uitleggen helpt meestal niet bij mij. En het wordt er ook niks leuker van." En hij vertrok.

Eekhoorn liep door het bos. Hij neuriede een wijsje, en liep in de maat van zijn wijsje. Het wijsje had hij ooit geleerd van zijn buurman, Koekoek. Het was een nogal eentonig wijsje toen hij het pas geleerd had. Of eigenlijk: tweetonig. En er zat nogal veel herhaling in.

Maar in de loop van de jaren was het wijsje steeds minder tweetonig geworden. Er waren tonen bijgekomen. Soms moest er een tekst bij het wijsje. Soms moest het snel en dan weer langzaam. Soms moest het geneuried worden en soms moest het héél hard worden gezongen.

In de loop van de jaren was het wijsje zo'n beetje ontstaan. Het was een soort vriendje geworden. Een vriendje dat Eekhoorn hielp bij van alles en nog wat. Eekhoorn gebruikte het bijvoorbeeld als hij liep; als wandelstok, zeg maar. Hij gebruikte het ook wel eens als cadeautje voor iemand. Meestal maakte hij er dan nieuwe woorden bij. Soms was het wijsje een kussen waar hij lekker op in slaap viel. Soms was het wijsje een foto van vroeger, waarop Koekoek stond. Dan weer was het wijsje het begin van een gesprek met een Wildvreemde Eend. Dan pommerdepomde Eekhoorn een stukje van het wijsje en dan zei de Wildvreemde Eend: "Wat een leuk wijsje", en dan zei Eekhoorn: "Ja, vindt u niet? Dat is nu mijn wijsje." En voor je het wist had je een heus gesprek.

Eekhoorn liep door het bos en neuriede zijn wijsje. En terwijl hij liep en neuriede, begreep hij hoe het zat. Hij wist het antwoord op de vraag waarom er muziek bestaat.

"Natuurlijk", zei hij bij zichzelf. "Muziek bestaat omdat het kan. Muziek bestaat omdat het bestaat. Gewoon: om toch. Omdat ik nieuwsgierig ben naar wat ik er allemaal mee kan doen. Omdat mijn wijsje een wandelstok kan zijn. Of een cadeau. Of een kussen, of een foto, of het begin van een gesprek met een Wildvreemde Eend. En omdat het van mij is, hoewel ik het gekregen heb, van Koekoek. Het is mijn wijsje. Het is een prachtig wijsje."

Eekhoorn liep terug naar Uil en belde weer aan. Toen Uil weer naast hem geland was zei Eekhoorn: "Ik weet het antwoord. Muziek bestaat om toch."
"Precies", zei Uil. "Om toch."

Dit verhaal las Evert Bisschop Boele, Lector Kunsteducatie van het Kenniscentrum kunst & samenleving van de Hanzehogeschool Groningen, voor tijdens de startbijeenkomst Méér Muziek in de Klas Lokaal Groningen op 14 november 2017. Het verhaal is natuurlijk geïnspireerd door het werk van Toon Tellegen. Wij bieden u dit verhaal aan als dank voor uw komst of bijdrage aan het programma in De Oosterpoort. Samen met u gaan wij ons de komende tijd inzetten voor het muziekonderwijs op de basisscholen in de stad Groningen.

Marieke Vegt, directeur Kunst & Cultuur en Marjon Brouwer, adviseur cultuuronderwijs en programmacoördinator 14 november Méér Muziek in de Klas Lokaal Groningen